CZĘŚĆ LI — № 30. ROK 26 — (1855.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, 26 Kwietnia / 8 Maja.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 25 Kwietnia / 7 Maja.

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER DRUGI,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYJ, KRÓL POLSKI,

i t. d., i t. d., i t. d.,

Objawiamy poddanym Naszym w Królestwie Polskiém.

Manifestem wydanym w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) bież. roku, udzieliwszy, przykładem Najjaśniejszych Poprzedników Naszych, poddanym Naszym w Cesarstwie możliwe nateraz ulgi w obowiązkach ich względem Skarbu, złagodziwszy oraz los tych, którzy acz ulegli różnym za nieprawe czyny swoje karom, mogą jednakże zasługiwać na litość w nadziei moralnej ich poprawy, Uznaliśmy za rzecz uczuciom Naszym odpowiednią, rozciągnąć takąż łaskę i na poddanych Naszych w Królestwie Polskiém, w podobném położeniu znajdującyh się, a to przy względzie na miejscowe okoliczności kraju. W skutku tego Rozkazujemy:

Artykuł 1. Umorzone być mają zaległości Skarbowe:

a.) Dłużne z czasu po koniec roku 1850 jako to: zaliczenia udzielone z funduszów Skarbu lub na ich rachunek mieszkańcom kraju klęskami dotkniętym. Czynsze włościańskie w Dobrach Rządowych, i pod Zarządem Skarbu będących.

Opłaty od uczniów, należności stemplowe i konsumcyjne.

Nadto, zaniechane i umorzone być mają processa wytoczone o kontrabandę i defraudacyę dochodów, lub przestąpienie przepisów Skarbowych, popełnione po koniec roku 1850, mieć chcąc zarazem: ażeby wszyscy, za wykroczenia tego rodzaju, i po koniec tegoż roku popełnione, osadzeni w areszcie w zamian kar pieniężnych, na wolność wypuszczeni byli, tudzież ażeby w processach powyższych, ostatecznie jeszcze nie zawyrokowanych, wydane były właścicielom kaucye i depozyta, po strąceniu wszakże z nich wydatków już poczynionych; zaś w ostatecznie zawyrokowanych i w exekucyi jeszcze będących, tylko poszukiwanie zasądzonej należności zaniechane będzie, a funduszów już zebranych i depozytów pieniężnych, podział nastąpi między Skarb i między tych, dla których z przepisów wypada.

Również, mają być zaniechane i umorzone processa o popełnione po koniec roku 1850 defraudacye w lasach Rządowych, jako też należności i kary w tychże processach zasądzone, o ile do daty niniejszego Manifestu, żaden na ich zaspokojenie fundusz w gotowiźnie złożony nie został, lub odrobienie ich pracą osobistą nie nastąpiło; wyłączają się wszakże od tego dobrodziejstwa sprawy, dotyczące odpowiedzialności Urzędników i Officyalistów Leśnych.

b.) Z czasu po koniec roku 1853 umarzają się kary Sądowe, Policyjne, Administracyjne, stemplowe i exekucyjne. Prenotowane należności stemplowe w processach przed Sądy wywołanych. Koszta Alimentacyjne więzienne. Kontyngiens Liwerunkowy włościański, opłata od rzezi po wsiach. Koszerne i Szynkowe od Starozakonnych. Należność za zbieranie gałęzi w lasach Rządowych (ugaj) i za paszenie tamże bydła.

Art. 2. Dozwolone poprzedzającym artykułem umorzenie o tyle tylko wykonane być ma, o ile uznanemi, lub jeszcze uznać się mającemi, z lat poprzednich, po koniec roku 1850 co do zaległości lit. a.) a po koniec roku 1853 co do zaległości lit. b.) pochodzącemi, wzajemnemi kontrybuentów i dłużników do Skarbu pretensyami, oraz funduszami, gdziekolwiek w depozycie w dacie niniejszego Manifestu będącemi, lub Dowodami Likwidacyjnemi, Assekuracyami Skarbowemi, tudzież Dowodami za dostawę produktów dla wojsk Naszych w roku 1831 dopełnioną wydanemi, pokryte nie będą.

Art. 3. Dozwolone Ukazem Najwyższym z dnia 1 (13)

Kwietnia 1852 roku Dłużnikom Skarbu Królestwa opłacanie zaległości należących po koniec 1850 roku a kar exekucyjnych po koniec roku 1851, Dowodami Likwidacyjnemi i Assekuracyami Skarbowemi, wystawionemi na pretensye do Rządu byłego Xięztwa Warszawskiego, Rozciągamy po koniec roku 1852 względem tych wszystkich zaległości, które artykułem 1 niniejszego Manifestu nie są do umorzenia wskazane, z wyłączeniem wszakże:

a.) Pożyczek i zaliczeń ze Skarbu udzielonych (innych prócz umorzonych w art. 1 niniejszego Manifestu).

b.) Należności Banku Polskiego przez Kassy Skarbowe pobieranych.

c.) Należności funduszu fabrycznego żelaznego.

d.) Legatów prywatnych.

e.) Składki transportowej.

f.) Tego wszystkiego, co po datę niniejszego Manifestu w gotowiznie do Kass Skarbowych lub pod opieką Rządu zostających, znajduje się wniesionem, lub co wzajemnemi Kontrybuentów i Dłużników do Skarbu pretensyami z tego samego czasu pochodzącemi, już uznanemi lub uznać się jeszcze mającemi, pokrytem nie będzie.

Art. 4. Wszyscy ci, którzy, po dzień wstąpienia Naszego na Tron, zostawali pod śledztwem i sądem, za takie przestępstwa, które podług ustanowionej co do nich istoty czynu, nie okażą się być należącemi do rzędu przestępstw pociągających za sobą kary, połączone z pozbawieniem wszelkich praw i przywilejów obwinionemu służących, lub w myśl art. 46 i 54 Kodexu Kar Głównych z utratą i ograniczeniem niektórych tylko szczególnych praw, uwolnieni zostają od odpowiedzialności i śledztwa. Łaska ta spływa równie i na takich przestępców, których przekroczenia, jakkolwiek nie były wykryte przed wstąpieniem Naszem na Tron, nie ulegają jednak żadnej z kar wyżej oznaczonych.

Art. 5. Jeżeli jakie przestępstwo lub wykroczenie, stosownie do towarzyszących okoliczności, pociąga za sobą, podług prawa, kary różnych stopni, mniej lub więcej surowe, i jedna z nich należeć będzie do rzędu takich, że, w myśl poprzedniego Artykułu, przestępcy niebyliby wolni od odpowiedzialności, w takim razie, Sąd obowiązany jest ukończyć śledztwo i wydać wyrok, a następnie, stosownie do rodzaju postanowionej nim kary, albo takową wykonać, lub też, jeżeliby ta, na zasadzie Artykułu poprzedniego niniejszego Manifestu, umorzeniu ulegała, podsądnego uwolnić.

W razie zbiegu przestępstw, jeżeliby Sądom w myśl art. 157 Kodexu wypadało wymierzyć za które z nich jednę z kar wyżej wspomnionych, w tym razie wyrzekną ją w właściwym stopniu, lecz nie będą jej podwyższać z powodu innych przekroczeń, które umorzeniu ulegają.

Art. 6. Od przepisu objętego art. 4 niniejszego Manifestu wyłączają się obwinieni o wykroczenie, art. 1101 Kod. Kar przewidziane, co do samowolnego wycinania i zboru drzewa z cudzych gruntów. Obwinieni o podobne przekroczenia, uwolnieni są od śledztwa i sądu, lubo niebędą uwolnieni, co do innych przestępstw zajść przytem mogących, jeżeli te z natury uczynku zagrożone są karami pozbawienie praw lub utratę niektórych szczególnych praw i przywilejów, za sobą pociągającemi.

Art. 7. Tym, którzy z miejsca swego zamieszkania, bez pozwolenia Zwierzchności wydalili się w inną stronę kraju lub za granicę onego, w celu uchronienia się od służby wojskowej lub też dla zarobku, jako i tym, którzy wydalili się za granicę za pasportem, jeżeli się niedopuścili innego przestępstwa, podlegającego jednej z kar głównych, albo poprawczych, połączonych z pozbawieniem wszelkich praw i przywilejów, albo utratą niektórych szczególnych praw, w duchu art. 46 i 54 Kod. Kar. udziela się przebaczenie, jak skoro, przebywający wewnątrz kraju najdalej w ciągu 6-u miesięcy, a będący za granicą, w ciągu roku jednego od dnia ogłoszenia tego Manifestu Naszego, zgłoszą się do miejscowej Zwierzchności kraju rodzinnego.

Art. 8. Przestępcy skazani na chłostę z piętnowaniem i zesłaniem do robot ciężkich, albo na chłostę i zesłanie na osiedlenie, uwalniają się od kary cielesnej i odesłani tylko być mają do miejsc wyrokiem naznaczonych.

Art. 9. Tym, którzy podług prawa od kar cielesnych są wyłączeni i skazani są na zesłanie do robót ciężkich, skrócić naznaczony im wyrokami sądowemi zakres robót; a mianowicie: skazanym do robót na czas nie ograniczony, do lat 20-u, innym zaś, czas naznaczonej kary robót, o $\frac{1}{3}$ część zniżyć. Skazanym na osiedlenie w Syberyi, w miejscach więcej oddalonych, przeznaczyć na osiedlenie miejsca w Syberyi bliższe, i czas, jaki przepędzą w drodze do tychże miejsc, poczytać im za rok pozostawania w jednej z kategoryj, dla tych przestępców, ustanowionych. Dla skazanych zaś na zesłanie do pobliższych miejsc Syberyi, zaliczyć czas strawiony przez nich w drodze, za półtora roku pozostawania w jednej z rzeczonych kategoryj.

Art. 10. Tym, którzy od chłosty podług prawa wyłączeni, skazani są na karę poprawczą zesłania do Syberyi na stałe zamieszkanie w miejscu im wskazaném, czas tego stałego zamieszkania zmniejszyć o połowę, tym zaś, którzy skazani są na zesłanie do Syberyi na mieszkanie bez zakreślenia czasu stałego w jednem miejscu pobytu, wskazać do zamieszkania inne oddalone Gubernije oprócz Syberyjskich. Skazanym na zamieszkanie w gubernijach odległych prócz Syberyjskich. z utratą szczególnych praw i przywilejów i z wzbronieniem im wszelkiego wydalania się z miejsca stałego pobytu, czas stałego pobytu skrócić o połowę. Osądzonym zaś na tę karę bez wskazania stałego w jednem miejscu pobytu, dozwolić wejść do służby wojskowej w stopniach niższych w Syberyi albo za Kaukazem, na zasadzie ogólnych w tej mierze przepisów.

Art. 11. Skazanych na chłostę, z oddaniem do poprawczych aresztantskich rot, pod Zarządem Cywilnym, albo Wojennym będących, uwolnić od chłosty, i czas robót w rotach skrócić im o $\frac{1}{3}$ część. Podobnież, osądzonym na zamknięcie w domu roboczym, zmniejszyć karę tę o $\frac{1}{3}$ część, z wyjątkiem nadto, co do skazanych na karę tego rodzaju,

z mocy art. 1101 i 1160 Kod. Kar, za wycinanie i zabór drzewa z cudzych lasów, którym kara całkowicie zostaje odpuszczoną. Skazanym na osadzenie w twierdzy lub na zamknięcie w domu poprawy, w stopniu, w którym te kary podług art. 54 Kod. Kar. Głów. połączone są z utratą niektórych szczególnych praw, zniżyć karę do połowy. Też same zaś kary niższych stopni, jako też kary osadzenia w wieży i aresztu krótkiego, niemniej kara chłosty, na jaką skazani są winni za mniej ważne przestępstwa, całkowicie osądzonym darowane zostają. Umarzają się wreszcie kary pieniężne, dotąd nieściągnięte, jeżeli takowe wymierzone były za przestępstwa lub wykroczenia, niepociągające za sobą kar połączonych z pozbawieniem wszelkich praw, lub utratą, w myśl art. 46 i 54 Kod. Kar, niektórych szczególnych praw i przywilejów.

Art. 12. Prawo poszukiwania wynagrodzenia szkód, przestępstwem osobie prywatnej zrządzonych, nie umarza się w żadnym przypadku przez udzielenie ułaskawienia.

Art. 13. Obwinieni, będący pod śledztwem lub sądem, i mający, na mocy niniejszego Manifestu być od kar uwolnieni, którzyby żądali, dla uniewinnienia się, wyprowadzenia zupełnego śledztwa i wydania co do nich ostatecznego wyroku, mogą, w ciągu jednego roku, licząc od ogłoszenia, zanosić stosowne o to prośby. Również pozostawionem jest woli każdego, któby za czyny, przed ogłoszeniem rzeczonego Manifestu dokonane, był następnie pod jego przepisy podciągany, a z dobrodziejstwa onych korzystać nie zamierzał, oświadczyć żądanie o rozpoznanie sprawy na drodze sądowej zwyczajnej, lecz to uskutecznić winien przed upłynieniem jednego miesiąca od daty objawienia mu zapadłej względem niego decyzyi. Wszakże w razie bezskutecznego przejścia drogi sądowej przez jednych i drugich, ułaskawienie z mocy niniejszego Manifestu dla nich miejsca mieć nie będzie.

Dan w Petersburgu, dnia siedmnastego (dwudziestego dziewiątego) miesiąca Kwietnia, roku Pańskiego tysiącznego ośmsetnego pięćdziesiątego piątego, a Panowania Naszego pierwszego.

Na oryginale własną Jego Cesarsko-Królewskiej Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

Przez Cesarza i Króla: Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) Ig. *Turkuł.*

NOWINY DWORU.

W przeszłą Srodę, 20 Kwietnia, Adjutant Króla Jmci Belgów, Jenerał-porucznik baron *de Chazal*, po wypełnieniu swego posłannictwa, miał zaszczyt złożyć N. Cesarzowi Jmci swe pożegnanie.

Tegoż dnia, Adjutant Króla Jmci Grecyi, Pułkownik *Botzaris*, miał zaszczyt być przedstawionym N. Cesarzowej Jmci Maryi Alexandrownie.

Tegoż dnia, baron *Ow*, Sprawujący interessa Króla Jmci Wirtembergskiego, hrabia *Karnicki*, Pierwszy Sekretarz Poselstwa Austryackiego, P. *Collet*, Sekretarz Poselstwa Szwecyi i Norwegii i hrabia *Hompesch*, urzędnik Poselstwa Bawarskiego, mieli zaszczyt być przedstawionemi JJ. CC. Wysokościom WW. XX. Mikołajowi Mikołajowiczowi i Michałowi Mikołajowiczowi.

We Czwartek, 21 Kwietnia, Jenerał-adjutant baron *de Chazal* i Pułkownik *Botzaris*, mieli zaszczyt być przedstawionemi N. Cesarzowej Jmci Alexandrze Feodorownie.

Tegoż dnia, P. *Botzaris*, miał zaszczyt być przedstawionym JJ. CC. Wysokościom WW. XX. Mikołajowi Mikołajowiczowi i Michałowi Mikołajowiczowi.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, 20 Kwietnia, mianowani: Członek Wydziału Artylleryi Komitetu Wojskowo-Naukowego Jenerał-major pieszej polowej artylleryi *Ignatjew 2*, Dowodzcą Siestroreckiej fabryki broni; Starszy Adjutant Sztabu Inspektora całej Artylleryi, Pułkownik 1 Artylleryjskiej brygady Gwardyi *Minut*, Członkiem Wydziału Artylleryi, Komitetu Wojskowo-Naukowego, z zaliczeniem do artylleryi polowej; Zarządzający sprawami Komitetu do ulepszenia sztucerów i palnej broni, Pułkownik Artylleryi polowej *Korostowcew*, Starszym Adjutantem Sztabu Inspektora całej Artylleryi, a na jego miejsce w Komitecie, Sztabs-kapitan polowej artylleryi *Ern*;—21 Kwietnia, liczący się w Armii i wojskach zapasowych Jenerał-major *Tiażelnikow*, Dowodzcą 2 brygady 23 dywizyi pieszej, na miejsce zmarłego Jenerał-majora *Potapczina*;—22 Kwietnia, Plac-major Helsingforski Pułkownik baron *Kaulbars 3*, dla słabości zdrowia otrzymuje dymissyą z mundurem i pensyą;—23 Kwietnia, Dowodzca Kaukazsko-goralskiego pół-szwadronu Gwardyi Pułkownik *Chatu-Anzarow*, podwyższony zostaje do rangi Jenerał-majora, z zaliczeniem do jazdy, dla zostawania przy Kaukazskim Oddzielnym Korpusie; Dowodzca pułku Kawalergardów N. Cesarzowej, Jenerał-major hrabia *Brewern de Lagardie* zalicza się do Orszaku J. C. Mości z zachowaniem tegoż dowodztwa; Jenerał-major Jeneralnego Sztabu hrabia *von der Osten-Sacken*, mianowany Wojennym Gubernatorem miasta Charkowa i Charkowskim Wojennym Gubernatorem.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale Marynarki, z dnia 17 Kwietnia, Jego Cesarska Wysokość Wielki Admirał mianowany Szefem 29 ekwipażu flotty;—Dowodzący naczelnie portem Astrachańskim i Astrachański Wojenny Gubernator, Kont-admirał *Wasiljew*, zalicza się do Orszaku J. C. Mości z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Zostający przy Admiralicyi, Pułkownik *Saryczow*, podwyższony zostaje do rangi Jenerał-majora i uwolniony od służby z mundurem i pensyą.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilno-Wojskowej. za odznaczającą się służbę, podwyższeni do rang: Radzcy Tajnego, Główny Doktor Zakładów Wojskowych Wychowania Lejb-Chirurg Rzeczywisty Radzca Stanu *Jenochin*, i mianowany Lejb-Medykiem Dworu Cesarskiego;—Rzeczywistego Radzcy Stanu, Główny Doktor Rewelskiego lazaretu, Radzca Stanu *Beyer*;—Urzędnik Kan-

cellaryi Królewskiej Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego, Sekretarz Kollegijalny *Pręgowski*, przeniesiony zostaje na Pomocnika Buchaltera do Kommisyi Prowiantskiej Finlandskiej.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 17 Kwietnia, i Dodatek z dnia tegoż, Zostają mianowani: Wielki Marszałek Dworu CESARSKIEGO hrabia *Szuwałow*, do zostawania przy N. CESARZOWEJ JMCI ALEXANDRZE FEODOROWNIE z zachowaniem dotychczasowej godności i urzędu, oraz obowiązków we względzie własnego J. C. MOŚCI Nikołajewskiego pałacu i rezydencyj zamiejskich N. CESARZA; Wielki Mistrz Dworu *Ołsufjew*, do zostawania przy N. CESARZOWEJ JMCI MARYI ALEXANDROWNIE i do zawiadywania własnym N. PANI Kantorem, z zachowaniem dotychczasowej godności; Koniuszemi Dworu CESARSKIEGO, Koniuszy byłego Dworu NASTĘPCY CESARZEWICZA *Tołstoj*, z zaliczeniem do Ministerstwa Spraw Zagranicznych i pełniący obowiązki Koniuszego, Rzeczywisty Radzca Stanu hrabia *Hendrikow*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Mistrzem Obrzędów Dworu CESARSKIEGO, Urzędnik do szczególnych poleceń V klassy przy Ministrze Skarbu, Radzca Kollegijalny *Czeliszczew*; — za odznaczającą się służbę podwyższeni do rangi: Radzcy Tajnego, Dyrektor Departamentu Pocztowego i S.-Petersburski Poczt-Dyrektor, Rzeczywisty Radzca Stanu *Prokopowicz-Antoński*; do rangi Rzeczywistego Radzcy Stanu, Członek Kapituły Rossyjskich CESARSKO-KRÓLEWSKICH orderów, Mistrz obrzędów Dworu Xiążę *Trubeckoj*; Radzcy Stanu: Sekretarz Konferencyi CESARSKIEJ Akademii Kunsztów *Grigorowicz*, Lejb-Okulista honorowy *Thielemann* i Radzcy: Kantoru Dworu *Eńko*, Kantoru Stajen Dworu *Bołtin*, i Peterhofskiego Pałacowego zarządu *Kożewnikow*, Członek Komitetu dla nadzoru nad robotami Drukarni II Oddziału przybocznej J. C. MOŚCI Kancellaryi i Zarządzający tąż drukarnią baron *Grewenitz*, Pomocnik S.-Petersburgskiego Poczt-Dyrektora *Kryskow*, urzędnicy do poleceń szczególnych: przy Głównym Zwierzchniku Poczt szambelan *Buturlin*, i przy Departamencie Poczt *Pawłow*; Urzędnik do szczególnych poleceń przy Departamencie Azyatyckim, szambelan *Murawjew*, z pozostaniem Szambelanem i Inspektor gmachów, oraz naczelnik komendy posługaczy Ministerstwa *Wejkard*, i Zarządzający Symbirskim Kantorem Udziałów (Dóbr Osób Rodziny CESARSKIEJ) *Glinka*; — Mianowani: Dyrektor kapeli Spiewaków Dworskich, Mistrz Dworu CESARSKIEGO, Radzca Tajny *Lwow*, Senarorem, z zachowaniem dotychczasowych godności i obowiązków; Rzeczywiści Radzcy Stanu, Pełniący obowiązki Cywilnych Gubernatorów: Saratowskiego *Ignatjew*, Tambowskiego *Danzas*, Chersońskiego *Pankratjew* i Połtawskiego, Szambelan *Wołkow*, Cywilnemi Gubernatorami tychże gubernij.

— Przez Dyplomata CESARSKIE, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Alexandra Newskiego z brylantami, 17 Kwietnia, Wielki Mistrz Dworu *Ołsufjew*; Św. Stanisława I klassy, 31 Marca, liczący się w Armii Jenerał-major *Wilboa*, w nagrodę odznaczającego się męztwa i waleczności, okazanych w bitwie z Turkami, 25 Czerwca 1854 roku pod Żurżą; 17 Kwietnia, Dowodzca 1 brygady 10 dywizyi pieszej, Jenerał-major *Baumgarten 2*, z tegoż samego powodu, i Vice-dyrektor Departamentu Poczt Rzeczywisty Radzca Stanu *Laube*, w nagrodę odznaczonej gorliwością, pożytecznej służby.

NOWINY Z KRYMU.

I.

Jenerał-Adjutant Xiążę *Gorczakow*, przesyła z Sewastopola, z dnia 18 Kwietnia, następną depeszę przez Kijów:

Od 15 po 18 Kwietnia wieczorem, nic ważnego nie zaszło. Ogień nieprzyjaciela w ogólności nie jest silny. Strata nasza, jak i w dniach poprzedzających, bardzo jest umiarkowana w porównaniu z poprzednią; największa jest w nowych transzejach przed 5 bastjonem; naprzeciw nim nieprzyjaciel wytęża najsilniejszy ogień nocami; dziś zapuszczone zostały nieprzyjacielowi dwie skuteczne finfy, (kamuflety.)

Na innych częściach półwyspu nic szczególnege nie zaszło.

II.

Dziś (24 Kwietnia) rano, odebrano doniesienie od Jenerał-Adjutanta Xięcia *Gorczakowa* z dnia 18 Kwietnia, z wiadomościami, uzupełniającemi dwie ostatnie depesze telegraficzne o działaniach pod Sewastopolem.

12 Kwietnia nieprzyjaciel strzelał najmocniej do bastjonów № 5 i 6, do redut i łożamentów, po ich przedzie urządzonych; od 13 zaś Kwietnia do 18 — ogień oblegających był w ogóle umiarkowany, liczba żołnierzy ubywających u nas z szeregów w zabitych, ranionych i kontuzyowanych, wynosiła dziennie od 100 do 175 ludzi.

Nieprzyjacielskie podstępy spotykają silny opór od ognia fortecznej artylleryi i ręcznej broni z naszych łożamentów i dla tego nie posuwają się na przód, działania zaś podziemnej wojny ze strony oblegających przeciw bastjonowi № 4 ograniczyły się wysadzeniem ziemi z kraju średniej jego kotłowiny, dla przerwania jednej z naszych słuchowych galeryj dokonaném, ale ten wybuch więcej zadał szkody nieprzyjacielowi, aniżeli nam; u nas zepsuto tylko pięć stop galeryi, co natychmiast naprawiono, u nieprzyjaciela zaś, od tego wybuchu, zapadła się część kotłowiny.

Ażeby przeszkodzić francuzom zająć wyniosłości na 40 do 50 sążni przed bastjonem № 5, gdzie dogodnie mogli założyć bateryą i działać na ukos, w małej odległości, przeciw prawej połowie bastjonu № 4, urządziliśmy, po bitwie, w ciągu dni pięciu, dwie mocne transzeje, z oddzielną kommunikacyą.

Do dokonania tych robot zabrano się w nocy z 12 na 13 Kwietnia; na ten cel wyznaczone osobne komendy, a na przykrycie ich trzy bataljony Ekaterinburgskiego pieszego i dwa bataljony Alexopolskiego pułku strzelców, pod ogólném zwierzchnictwem Dowodzcy 1 brygady 16 dywizyi pieszej, walecznego Jenerał-majora *Chruszczewa*, który już zwrócił na siebie uwagę męztwem swoim i trafnością rozporządzeń

przy odbiciu natarcia nieprzyjacielskiego na reduty Selengińską i Wołyńską. (*)

12-go, około godziny 8 wieczorem, podczas rozstawienia naszego łańcucha i przykrycia, oblegający wszczęli silny ręczny ogień do wznoszonych fortyfikacyj i po kilku ogolnych wystrzałach, przypuścili do nich dzielny attak. Wyparłszy przodowe wojska nasze, oni zabrali się do niszczenia łożamentów.

Ale wtedy, z rozkazu Jenerał-majora *Chruszczewa*, Dowodzący Ekaterynburskim pieszym pułkiem Podpułkownik *Bocheński*, z dwoma bataljonami powierzonego mu pułku, przy odgłosie bębnów i wśród okrzyku «hurra,» gwałtownie uderzył na bagnety i wypędził francuzów. O godzinie 9 nieprzyjaciel ponowił attak, wszakże, znowu powitany silnym ogniem, zmuszony był odstąpić do swoich transzej i ztamtąd przez noc całą strzelał z ręcznej broni.

Mimo to łożamenty na wpół zniszczone pozostały w naszém ręku; przed rankiem 13 Kwietnia były one naprawione, zgrubione i z tyłu za niemi urządzone dwa nowe łożamenty.

Zatrzymanie tych robot w naszém ręku i dokonywanie ich pod najbliższym ogniem nieprzyjaciela, czyni największy zaszczyt naszemu wojsku i Jenerał-majorowi *Chruszczew*, pod którego przewodnictwem roboty były założone (**). Nieraz musieli nasi odbijać nieprzyjaciela bagnetami i co nocy francuzi wytężają na ten punkt najsilniejszy ręczny i działowy ogień. W tych spotkaniach, między innemi, ku powszechnemu żalowi, zabity Jeneralnego Sztabu Sztabs-kapitan *Ławrow*, młody człowiek świetnych zdolności i wielkich nadziei.

Przez cały przeciąg czasu od 12 po 18 Kwietnia, nieprzyjacielska flotta stała, jak dotąd na kotwicy i nic przeciw Sewastopolowi nie przedsiębrała.

Na innych punktach Krymskiego półwyspu wszystko spokojne.

W zakończeniu tego doniesienia Jenerał-Adjutant Xiążę *Gorczakow* pisze, że 17 Kwietnia, w dniu Urodzin N. Cesarza Jmci, po ukończeniu Liturgii św. i nabożeństwa, odprawionych w cerkwi Sewastopolskiej; w obecności Głównodowodzącego i dowodzących garnizonem, po zaintonowaniu hymnu o długie lata Jego Cesarskiej Mości i całego N. Domu, dano z prawego bastjonu № 4 i najbliższej bateryi sto i jeden raz ognia na bojowy wiwat.

III.

Jenerał-Adjutant Xiążę *Gorczakow* udzielı z Sewastopola, przez Kijów, następującą telegraficzną depeszę z dnia 21 Kwietnia:

Od 18 po 19 dzień bieżącego miesiąca ogień nieprzyjaciela był umiarkowany; ale wieczorem silnie natężył się przeciw bastjonom 4 i 5-mu. W nocy nieprzyjaciel, ściągnąwszy do 10,000 ludzi naprzeciw nowym zawałom naszym przed 5 bastjonem, mocnym attakiem opanował je i zdobył będące tam 9 małych Kuhornowych moździerzy, dalsze jego postępy zostały wstrzymane ogniem naszych bateryj.

20 Kwietnia nieprzyjaciel wszczął najsilniejszą kanonadę przeciw bastjonom №№ 4 i 5 i przyległych części, ale wszystkie uszkodzenia były w nocy naprawione i puszczono *pięć* skutecznych finf w tokłowiny nieprzyjaciela.

(*Dod. nadzw. do Rus. Inw. 23, 24 i 25 Kwietnia.*)

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 19 Kwietnia pozostało chorych 185— w ciągu doby zachorow. 8 — wyzdr. 8 — umarło 8 — po 20 Kwietnia pozostało chorych 177.

W ciągu doby zachor. 19 — wyzdr. 22 — umarło 6 — po 21 Kwietnia pozostało chorych 168.

W ciągu doby zachor. 9 — wyzdr. 9 — umarło 8 — po 22 Kwietnia pozostało chorych 158.

W ciągu doby zachor. 11 — wyzdr. 6 — umarło 11 — po 23 Kwietnia pozostało chorych 152.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 17 (29) Kwietnia.

Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła: że Julian Kochanowski, syn Jacentego, były właściciel dóbr Węgrzynowa w powiecie Kieleckim, który zbiegłszy za granicę w 1846 roku, miał udział w buncie Krakowskim, a następnie przyłączył się do propagandy Emissaryuszów, uznanym jest za wygnańca i ulega karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Donieśliśmy o wygnaniu byłego Wielkiego Wezyra, Mehemeta-Alego; list do gazety *Presse* (Paryzkiej) ze Stambułu, z dnia 16 Kwietnia, daje o tém szczegóły następujące:

«W Sobotę, o godzinie 2 zrana, Sułtan kazał przywołać do pałacu swego szwagra Mehemeta-Ali-paszę, byłego Wielkiego Wezyra, którego imię, od lat dwóch, dość było głośne w Europie. Co zaszło w pałacu, dokąd się byli zebrali Ministrowie, nikt dotąd nie wie; to tylko pewna, że Mehemet-Ali był w samymże pałacu zaaresztowany, i posadzony na okręt parowy, który stał w gotowości przed Besziktasz.

«Lękano się w tej okoliczności skutków gwałtownego charakteru byłego Wezyra i zostały przedsięwzięte środki ostroż-

(*) W nocy z 12 na 13 Lutego roku bież.

(**) Jenerał-major *Chruszczew*, oddając winną sprawiedliwość waleczności wszys kich rang Ekaterynburgskiego pieszego i Alexopolskiego pułku strzelców, oraz mających w tejże sprawie udział Suzdalskiego pieszego pułku, z osobliwą pochwałą mówi o Podpułkowniku Jeneralnego Sztabu *Zimmermanie*, Sztabs-kapitanie *Ławrowie*, i Kapitanie bataljonu Saperów *Albauer*, jako o najczynniejszych i najskuteczniejszych swoich pomocnikach.

ności. Przyczyny tej nadzwyczajnej surowości są niewiadome. Nikt nie wątpi, że Rząd musiał mieć dostateczne pobudki do postąpienia w tak niezwykły sposób z jednym z powinowatych Sułtana. Niepozwolono mu nawet pożegnać się z Sułtanką, swą małżonką i z dziećmi. Statek odpłynął natychmiast do Synopy, zkąd Mehemet-Ali będzie przewieziony do Kostamboli, miejsca wygnania.

— Oboz francuzki liczy już w tej chwili 15,000 ludzi.

— Donoszą ze Stambułu, 12 Kwietnia, że Porta nie odnowiła kontraktów z oficerami Pruskiemi, którzy zostawali w tej służbie, jako instruktorowie żołnierzy.

— Gazeta Kolońska donosi, że P. Drouyn de Lhuys, będąc zapytany przez hrabię Buol, jaki jest cel ustanowienia obozu pod Maslak, odpowiedział, że ten oboz służyć ma za punkt połączenia wszystkich sił, które będą się posyłały na Wschód, że część wojsk tam zgromadzających się będzie posłana do Krymu, część zaś pozostanie, dla dania Sułtanowi skutecznej pomocy ku wykonaniu udzielonego przez niego nowego urządzenia Tanzimatu.

— Turcy znieważyli Biskupa Andrinopolskiego; winni zostali uwięzieni.

— Listy ze Stambułu do gazety Augsburgskiej donoszą, że Sułtan, zamknięty w zupełnej samotności, nie wie o niczém, co się dzieje po za obrębem jego seraju i że Ministrowie usiłują utrzymywać go w tym stanie i nadużywają tego stanu wszelkiemi sposobami.

— Podług *Sémaphore de Marseille* wygnanie Mehemeta Ali-paszy nastąpiło w skutek listu bezimiennego pisanego do Sułtana, iż Wielki Wezyr Reszid-pasza spiknął się z Dywanem dla oddania Państwa Ottomańskiego pod jarzmo niewiernych i że jeden Mehemet-Ali jest w stanie uratować Islamizm. Sam on posądzony został o napisanie tego listu i za to wygnany.

— Piszą z Pera do gazety Augsburskiej: «Sprzymierzeńcy zdają się nakoniec być przekonanemi, że wszelkie poruszenie zaczepne Omera-paszy z Eupatoryi byłoby całkowicie chybioném we względzie poparcia attaku Sewastopola. Tak przynajmniej wnosić należy z przybycia kilku dywizyj tureckich przed Sewastopol. Sam Omer-pasza dowodzi temi siłami, w liczbie 25,000 ludzi. Położenie wojsk tureckich w Eupatoryi staje się przez to jeszcze krytyczniejszém i zważając ten rozdział sił tureckich w porównaniu z nieprawdopodobieństwem zdobycia fortecy, wolno nam wnosić, że Krym obrany został na to, iżby służył za grób ostatniej armii tureckiej.»

— Donoszą z Wiednia do gazety Augsburskiej, że depesze telegraficzne z dnia 17 Kwietnia odebrane w Wiedniu tak od lorda Raglan, jak od jenerała Canrobert zgodnie donoszą, że, dla zniszczenia flotty Ruskiej, głównego celu usiłowań oblegających, osądzono za konieczną wznieść jeszcze kilka robot, które zabiorą do tygodnia czasu. Wtedy będzie przypuszczony szturm powszechny, a do tego czasu bombardowanie nie ustanie. Też depesze donoszą o zgonie jenerała francuzkiego Bizot i kilku innych znaczniejszych inżenierów.

— Mnóstwo ciekawych widzów wychodzi codziennie na wyniosłości, dla przypatrywania się bombardowaniu i jego skutkom. Zauważano damę, która konno towarzyszyła poruszeniom wojsk sprzymierzonych. *(P. P.)*

ANGLIJA.

LONDYN, *25 Kwietnia*. Parlament Cesarski. Izba Lordów. *Posiedzenie 24 Kwietnia*. Lord Malmesbury. «Zapowiedziałem wczora mój zamiar zadania Ministrom urzędowych pytań we względzie układów Wiedeńskich. Szlachetny Lord-Minister Spraw Zagranicznych odwołał się do oświadczenia Lorda Palmerstona w Izbie Niższej. Zapytuję Szlachetnego Lorda: czy Rossya przyjęła czwarty Punkt bezwarunkowo, według wykładu Mocarstw Zachodnich, wespół z Austryą?

«Pragnę też wiedzieć, we względzie Drugiego punktu, tyczącego się wolnej żeglugi na Dunaju, czy Prussya opierała się polubownemu w tym przedmiocie układowi.

«Z samego początku, kiedy Cztery Punkta zostały sformulowane, Prussya była jednem z Mocarstw mających rozciągać opiekę nad Mołdawiją i Wałachiją.

«Zważając jakie było odtąd postępowanie Prussyi, pytam: czy to Mocarstwo, lubo nie mające żadnego w konferencyach udziału, jest jeszcze lub nie jest, uważane za orędowniczkę Xięztw pomienionych. Pytam też, dziś, kiedy wszelka nadzieja pokoju stracona, jaki jest właściwie cel, dla którego prawadzimy wojnę?»

Hrabia Clarendon. (Minister Spraw Zagranicznych.) Dziękuję szlachetnemu Lordowi, iż doczekał się przerwania układów dla zadania powyższych pytań o samychże tych układach, odpowiadając na nie mogłbym dosłownie powtórzyć słowa Lorda Palmerstona, wyrzeczone w drugiej Izbie.

«Co się Prussyi tyczy, Rząd Królowej Jmci zobowiązuje się złożyć dokumenta jak najzupełniejsze, ku wyświeceniu jej obecnego położenia.»

Tenże Minister, odpowiadając lordowi Hardwicke:

«Nie mam żadnego powodu do wnioskowania, iż Austrya odstąpi od warunków traktatu, który zawarła z Mocarstwami Zachodniemi.»

— Podług urzędowego obrachowania, w Kwietniu roku przeszłego kompanija Wschodnio-indyjska miała w swém rozrządzeniu następującą siłę zbrojną: oficerów europejskich 5,241, podoficerów i żołnierzy europejskich 43,149; krajowców 264,521. Korpus Policyi liczył 35 oficerów europejskich i 24,015 policyantów krajowych. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *26 Kwietnia*. Wczora odbył się z wielką wspaniałością pogrzeb P. Ducos, Ministra Marynarki.

— W korrespondencyi Gazety *Indépendance Belge*, z Paryża, 25 Kwietnia, czytamy: «Niemam dziś żadnych faktów do doniesienia we względzie Wiedeńskich układów, ale mogę powiedzieć, że ogół położenia przedstawia mi się nietylko nie w ciemniejszych, ale owszem w weselszych barwach od czasu ostatnich nowin o zawieszeniu konferencyj.

«W ciągu dnia odebrano tu, w biurach telegrafów prywatnych kilka depeszy, które mówią, że konferencye nie są zerwane i które nieco odżywiają nadzieje pokoju. Te nowiny zgadzają się z własnemi mojemi wiadomościami. Wypada z nich, że nie tylko konferencye nie są zerwane, ale nawet że rozprawy nad Punktem Trzecim nie uważają się za ukończone.

«Pomimo wyraźne oświadczenie lordów Palmerston i Clarendon w Izbach Parlamentu angielskiego, w Wiedniu, nie tak jak ci Ministrowie, sądzono o odjeździe lorda Johna Russell. Szlachetny lord, zmuszony wracać do swego portfelu Ministra Kolonij, nie opuścił Wiednia tak, jak gdyby tam nie pozostawało nic do czynienia. Zdał on na lorda Westmoreland staranie prowadzenia dalej układów, w których czas jakiś brał udział.

«Zresztą P. Drouyn jeszcze tu zostaje i dzień wyjazdu jego nie naznaczony; to samo dowodzi że Mocarstwa Zachodnie mają tu i mają cóś ważnego do traktowania.

«Telegraf podwodny z Kamysz (Krym) do Warny wczora zaczął już działać i depesza wysłana do Paryża, odebrana została przez Cesarza w godzin kilka.

— Piszą z Paryża do gazety Kolońskiej z dnia 23 Kwietnia, że Rząd odebrał z Krymu ważne i zapewna niepomyślnie wiadomości, bo w skutek ich zaniechane zostały przygotowania do tryumfalnego przyjęcia Ludwika Napoleona za powrotem z Londynu. Tenże korrespondent dodaje, że odjazd Cesarza naznaczony jest na 4 Maja, że Cesarz uda się naprzód do Wiednia, a następnie do Krymu, gdzie stosownie do tego co w Londynie uradzono, obejmie dowództwo naczelne nad czterema sprzymierzonemi armijami: (anglo-franko-turko-sardyńską). Słychać że jenerał Pelissier zastąpi w dowództwie naczelném armii francuzkiej jenerała Canrobert, któremu dana będzie laska marszałka i inne przeznaczenie.

— Podług innej korrespondencyi z Paryża do tejże gazety, Cesarzowa będzie towarzyszyła swemu Małżonkowi w podróży na Wschód i oboje wrócą w Czerwcu do Paryża, dla przyjęcia Królowej Wiktoryi, Cesarza i Cesarzowej Austryi, Xięcia i Xiężny Brabancyi.

Przeciwnie zaś *Gazeta Szląska* utrzymuje, że bytność Królowej Wiktoryi naznaczona jest na 3 Maja, i że niezwłocznie po jej powrocie do Anglii, Cesarz wyjedzie do Krymu. Jenerałowie Canrobert i Pelissier będą mianowani Marszałkami i pierwszy z nich wróci do Francyi.

Nakoniec, podług *Gazety Pocztowej* Królowa Wiktorya i Xiążę Albert odłożyli swą wycieczkę na stały ląd, do Września. Zamek Fontainebleau będzie wyporządzony na ich przyjęcie.

— Korrespondencya z Paryża z dnia 25 Kwietnia do *Nowej Gazety Pruskiej* mówi że Cesarz wyjedzie do Krymu nie wcześniej jak między 9 a 11 Maja. Pod niebytność jego przedsięwzięte zostaną nadzwyczajne środki ostrożności. Mówią też o utworzeniu «Armii Alpejskiej.»

— Piszą z Paryża do gazety Pocztowej: «W Tulonie zbiera się już eskadra, która powiezie na Wschód Cesarza i jego orszak. Cesarzowa też pojedzie i pozostanie w Konstantynopolu, gdzie wyporządzają dla niej wspaniały pałac letni. Pod niebytność Cesarza sprawy państwa przejdą pod kierunek Regencyi, złożonej z Xięcia Hieronima, jako Prezesa, PP. Baroche, Troplong i de Morny jako Vice-prezesów, ze wszystkich Ministrów i Prefekta Policyi P. Pietri.

— Były Minister Spraw Zagranicznych Cesarza Jmci Brezylii, Vice-hrabia d'Uraguay, przybył do Paryża w poselstwie nadzwyczajnym.

Paryż, *27 Kwietnia*. (Depesza telegraficzna Berlińskiego biura korrespondencyi.) Monitor dzisiejszy zawiera list z Wiednia z doniesieniem, że Cesarz rozkazał feldcechmistrzowi Hess,, iżby 2 Maja udał się ze swym Sztabem do Głównej kwatery. Komisarze wojskowi: francuzki jenerał Létang i angielski, jenerał Crawford, będą towarzyszyli Wodzowi Naczelnemu Armii Austryackiej. *(J. de S.-P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEŃ, *26 Kwietnia*. (Depesza telegr. *Etoile Belge*.) W skutek depeszy odebranych wczora z Paryża i Petersburga, dziś po południu odbyła się czternasta konferencya. Giełda powzięła nowe nadzieje pokoju; kursa podniosły się.

Inne depesze tegoż dnia, wieczorem, mówią, że konferencya trwała trzy godziny, ale nie przyniosła żadnej zmiany w dotychczasowém położeniu. Na Giełdzie wieczornej kursa znacznie poniżyły się.

Przedłużony pobyt P. Drouyn de Lhuys ma za cel, podług niektórych, nie tyle konferencye, jak raczej skłonienie Austryi do niezwłocznego wystąpienia zbrojno przeciw Rossyi. Sama ta pogłoska, prawdziwa lub nie, dowodzi, że Austrya dotąd nie zobowiązała się względem Mocarstw Zachodnich do czynnego działania w obecnych okolicznościach.

Wiedeń, *27 Kwietnia*. (Depesza telegr. Biura korrespondencyi Berlińskiej.) Minister Spraw Zagranicznych Francyi P. Drouyn de Lhuys dziś rano, o godzinie 8, opuścił Wiedeń. Powszechném jest mniemaniem, że ostatnia konferencya do żadnego nie doprowadziła wypadku.

— *Zeit* donosi, 25 Kwietnia, że do armii Galicyjskiej wyprawiono ze stolicy bateryą całkowicie uzbrojoną, z działami, strzelającemi bawełną piorunującą. Jest to już szósta baterya tego rodzaju w pomienionej armii. Nadto, w arsenale Wiedeńskim czynnie pracują nad uzbrojeniem innych, podobnychże baterуj.

LONDYN, *27 Kwietnia*, *o godzinie 1 w nocy*. (Telegraf.) Na posiedzeniu nocném, które trwa dotąd, Pierwszy Lord Admiralicyi, sir. Ch. Wood powiedział, że pomimo iż telegraf łączący teatr wojny z Londynem jest już ukończony, i lord Raglan ma rozkaz przesyłania codziennych raportów, wszakże Ministrowie nie odebrali nowin z obozu pod Sewastopolem. P. Bright żądał złożenia papierów tyczących się konferencyj Wiedeńskich, a gdy lord Palmerston odpowie-

dział, że te będą złożone za najpierwszą możnością, P. Bright, nie zaprzestając na tém, oświadczył, że poda w tym przedmiocie wniosek. Część budżetu przeszła już bez oporu.

PARYŻ, *28 Kwietnia.* (Depesza telegraficzna Biura Berlińskiego.) Monitor dzisiejszy zawiera Dekret Cesarski, którym otwarcie Wystawy płodów Przemysłu, które miało mieć miejsce w Paryżu 1 Maja, zostało odłożone na 15 Maja. Tak z tego powodu, jak i przedtém jeszcze, rozeszła się tu wiadomość, że wyjazd Cesarza na Wschód jest odłożony do nieoznaczonego czasu, jeżeli nie zupełnie zaniechany.

— Podług gazety Wrocławskiej, Ludwik Napoleon. podczas swego pobytu w Windsor, miał częste narady z lordem Palmerston o tém, co przedsięwziąć wypadnie w razie jeżeliby Austrya nie zechciała wypełnić zobowiązań, które na siebie przyjęła względem Mocarstw Zachodnich. Pewne osoby sądzą, że korpus francuzko-sardyński od 60,000 ludzi, zebrany w obozie w Maslak, pod Konstantynopolem, może być, w pewném przypuszczeniu użytym do działania nie przeciw Rossyi.

TURYN. *24 Kwietnia, wieczor.* (Telegraf.) Pierwszy angielski okręt «Cresus» z wyprawy Sardyńskiej, odszedł dziś z Genui na Wschód z 37 oficerami i 210 żołnierzami. O 11 mil od portu na okręcie wybuchnął pożar, wszyscy ludzie prócz jednego majtka i sześciu żołnierzy, uratowali się. Okręt spalił się do szczętu.

NOWINY GIEŁDOWE. W Londynie, *26 Kwietnia.* Konsolidy 88⅞.—Rossyjskie, 5 procentowe 98, 4½ procent. 88.— *27 Kwietnia.* Konsolidy 88⅞.

W Paryżu, *26 Kwietnia*, 4½ procentowe 93 fr. 25 centimów; 3 procentowe 68 fr. 70 centimów.

27 Kwietnia. (Przez telegraf.) 4½ procentowe 93 franki 15 centimów — 3 procentowe 68 franków 45 centimów.

28 Kwietnia rano, (tąż drogą.) Wczora wieczorem, interessa bardzo były ożywione w passażu Giełdowym. 3 procentowe, negocyowane naprzód po 68 franków 40 centimów, były spadły do 68 franków 20 centimów za odebraniem depeszy z Wiednia, odejmujących nadzieje pokoju, powzięte z powodu konferencyj. Ale kiedy następnie upewniono się, że Cesarz odłożył swój wyjazd do Krymu, też fondy podskoczyły do 68 franków 60 centimów i ostały się na tej wysokości.

DOPISEK.

Paryż, *29 Kwietnia.* Monitor dzisiejszy zawiera co następuje: «Wczora, około godziny 5 wieczorem, Cesarz jechał konno przez Pola Elizejskie w towarzystwie jednego ze swoich adjutantów, hrabi Edgarda Ney i koniuszego, podpułkownika Valabreque. W pobliżu tak zwanego *Pałacu Kwiatów* (Château de fleurs), człowiek porządnie ubrany podszedł na kilka kroków do Cesarza i wystrzelił do J. C. Mości z pistoleta. Cesarz pozostał nietkniętym i ukłoniwszy się osobom, które się natychmiast dokoła niego zbiegły, pojechał dalej stępią na spotkanie z Cesarzową, która przejeżdżała się w karecie po lasku Bulońskim. Za powrotém N. Państwo byli witani ze wszech stron okrzykami największego zapału. Po przyjeździe do Tuileries NN. Państwo byli spotkani od Xięcia Hieronima Napoleona, Xięcia Napoleona, innych Członków Rodziny, Posłów Zagranicznych, Ministrów, Urzędników Dworu i od wielu innych osób, które się już były dowiedziały o wypadku i pośpieszyły do pałacu. Sprawca zamachu natychmiast został schwytany przez osoby które się blisko znajdowały i oddany w ręce sprawiedliwości. Dziękujmy Opatrzności, iż zachowała dni Cesarza.»

(P. P.)

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Strony interessowane wzywają się do odczytania wykładów (zapisek) i stwierdzenia ich swoim lub umocowanych podpisem (рукоприкладство), w terminie wskazanym 2,573 artykułem X Tomu Układu Praw, w sprawach:

1.) Weszłej na Ogólne Zgromadzenie trzech pierwszych i Heroldyjnego Departamentów, za Najwyższym Rozkazem z dnia 26 Października 1848 roku, z Grodzieńskiej Izby Cywilnej—szlachty powiatu Prużańskiego: Franciszka *Czechowskiego*, Mikołaja *Leskiewicza* i innych, o grunta, zasiedlone przez szlachtę Sieleckich, sporne z massą Radziwiłowską.

W sprawach weszłych do 1 Oddziału 3 Departamentu z Kowieńskiej Izby Cywilnej:

2.) 15 Maja 1854, *von Rutzen'a* ze spadkobiercami *Mirbacha*, o pretensye pieniężne.

Od Kowieńskiego Cywilnego Gubernatora:

3.) 2 Października 1854, o konkursie do majątku niewypłatnych dłużników Ignacego i Tekli *Zawiszów.*

4.) 28 Grudnia 1854, o poszukiwaniu na dobrach Tret, obywatela *Ratomskiego*, należności PP. *Benedyktynek Krożskich.*

—

Do 1 Oddziału 3 Departamentu weszły sprawy:

Od Gubernatorów Cywilnych:

1.) Wileńskiego, 10 Kwietnia 1855, o włościanach dóbr *Jaszun* obywatela *Balińskiego.*

2.) Podolskiego, 11 Kwietnia 1855, o gruntach i uroczyskach Rzymsko-Katolickiego *Zelichowskiego* klasztoru.

—

W 2 Oddziale 5 Departamentu naznaczone (w liczbie innych) do wysłuchania sprawy:

na 25 Kwietnia.

1.) Weszła z gubernii Kijowskiej, o byłych Członkach Radomyślskiej Szlacheckiej Opieki, oddanych pod sąd za roztrwonienie dochodów obyw. *Czackiego.*

na 26 Kwietnia:

2.) Weszła z gubernii Wileńskiej, o włościaninie Ławronie *Klozas*, oskarżonym o czarodziejstwo.

(Ogł. Sen. 21 Kwietnia № 32.)

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 25 Апрѣля 1855 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.